

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 1T/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010063
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6414010063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Matušovica a prísediacich Jarmily Kúdelovej a Ľubomíra Kršjaka, v trestnej veci proti obžalovanému S. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 334/2012 Z. z. /ďalej len Trestného zákona/ a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 21.12.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

S. B., I. XX.XX.XXXX O. Ž. I. K., G. Z. N. XX, T. Ž. I. K.,

sa podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom číslo 1 Pv 478/13/6613 - 7 zo dňa 22.01.2014 pre skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.06.2013 v čase okolo 02.00 h v obci Kopernica, okres Žiar nad Hronom, na ceste v blízkosti rodinného domu číslo XX napadol poškodeného W. Y., narodeného XX.XX.XXXX tým spôsobom, že sa za ním rozbehol, kopol ho do lýtka, po čom W. Y. pokľakol na zem, kde ho opakovane kopal do hlavy a rebier, čím mu spôsobil zranenia - zlomeninu oboch ramienok sánky obojstranne s posunom úlomkov do strany, zlomeninu IV. rebra vpravo a pomliaždenie medzičlánkového kĺbu II. prsta pravej ruky s dobou liečenia v trvaní najmenej 2 mesiace a dobou práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 týždňov,

p r e t o ž e nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného S. B. bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.03.2014 obžalovaný vyhlásil, že je vo vzťahu ku skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu, nevinný.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, a to vylúchom obžalovaného, poškodeného, veľkého množstva svedkov, ako aj prečítaním listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový stav.

Na začiatku dokazovanie oproti sebe stáli v podstate dve verzie výpovedí osôb, ktorých sa predmetný skutok týkal, pričom nositeľmi každej verzie priebehu skutku boli na jednej strane obžalovaný S. B. a na strane druhej poškodený W. Y.. So zreteľom na ich diametrálnu odlišnosť, bolo potrebné vypočúť ďalších svedkov, a vykonať také dostupné dokazovanie, na základe ktorého by bolo možné spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti urobiť záver o vine obžalovaného. Tu je potrebné uviesť, že v takomto prípade o to dôslednejšie pri objasňovaní skutočností dôležitých pre trestné konanie súd posudzuje dôveryhodnosť nositeľov jednotlivých tvrdení (či už obžalovaného, poškodeného alebo ostatných svedkov), motivácie ich výpovedí, ich správanie a sociálne prejavy. Pred samotným vyhodnocovaním vykonaných dôkazov súd taktiež považuje za potrebné zdôrazniť, že výpovede vyhodnocoval s prihliadnutím na odstup času od spáchania skutku a vyhodnocoval ich s prihliadnutím na reálnosť konkrétnej situácie, na spôsob a okolnosti, za ktorých došlo ku skutku a podobne. Uveriť jednej verzii priebehu skutku len preto, že súd neverí druhej, je neprípustné. Vyhodnotiac takto všetky vykonané dôkazy v konaní v ich jednotlivosti, ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k nasledovným záverom:

Je nepochybné, že dňa 29.06.2013 v čase okolo 02.00 h nadržanom v obci Kopernica, okres Žiar nad Hronom v blízkosti rodinného domu číslo XX došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného W. Y., ktorý po tomto ataku utrpel zlomeninu oboch ramienok sánky obojstranne s posunom úlomkov do strany, zlomeninu IV. rebra vpravo a pomliaždenie medzičlánkového kĺbu II. prsta pravej ruky s dobou liečenia v trvaní najmenej 2 mesiace a dobou práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 týždňov. Táto skutočnosť, že skutok sa stal bola potvrdená nielen výpoveďou samotného poškodeného W. Y. (hoc tento bol v čase útoku značne pod vplyvom alkoholu), ale aj značným množstvom svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní (ktorí však neboli priamo očitými svedkami tohto napadnutia, ale iba sa o ňom dozvedeli v dedine následne po skutku), no najmä zo záverov znaleckého posudku číslo 160/2013 znalca MUDr. Andreja Hajtmána, PhD., ktorý uviedol, že z charakteru a lokalizácie zlomeniny oboch ramienok obojstranne s posunom úlomkov do strany a zlomeniny rebra svedčí o tom, že poranenia poškodeného vznikli v rámci fyzického útoku inej osoby na oblasť jeho tváre a hrudníka, pričom násilie bolo vedené pomerne veľkou intenzitou, buď vo forme brachiálneho útoku zovretou päťou do oblasti dolnej čeľuste poškodeného, alebo intenzívneho kopnutia do oblasti sánky nohou obutou v pevnej obuvi. Pokiaľ ide o zlomeninu rebra, táto tiež vznikla v dôsledku pôsobenia tupého násilia, s najväčšou pravdepodobnosťou vo forme kopnutia do oblasti hrudníka. Pomliaždenie kĺbu II. prsta pravej ruky vzniklo pri páde na podložku. Z uvedeného vyplývalo, že skutok - napadnutie poškodeného W. Y. mal všetky znaky trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle § 155 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva v zmysle § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Prevedenými výsluchmi svedkov na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný S. B. v inkriminovaný večer síce v krčme v obci Kopernica bol, ale bol v hornej krčme od cca. 20.00 h, kde pracuje jeho priateľka V. Y. a bol tam s priateľmi V. W. F. M. N.. Práve od týchto ľudí sa obžalovaný dozvedel, že jeho ďalší priateľ L. Š. má narodeniny a tak kúpil fľašu borovičku a okolo 21.55 h išiel k nemu domov mu zagratulovať. L. Š. ho pozval na jeden pohárik do dolnej krčmy a on mu nechcel oponovať. Keď prišli do dolnej krčmy, tak v tom čase tam už bol prítomný W. Y. a keďže s ním mal obžalovaný v minulosti konflikt, tak nechcel ísť do krčmy. L. Š. zavolať na W. Y. nech im zoberie pohárik, na čo on im zakričal naspäť, že L. Š. zoberie, ale S. B. nie. Obžalovaný sa v tom otočil a išiel naspäť do hornej krčmy. Jeho neprítomnosť v hornej krčme mohla trvať približne 30 minút, čo potvrdili aj ostatní svedkovia z hornej krčmy. S priateľmi zotrval v hornej krčme až do 02.30 h, kedy spoločne odišli po tom ako jeho priateľka V. Y. krčmu zatvorila. Napriek tomu, že títo svedkovia sú v priateľskom vzťahu s poškodeným, súd nepochyboval o dôveryhodnosti ich výpovedí a to jednak z dôvodu prejavu samotnej výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní (každý vypovedal sám, bez známkov vopred naučeného spôsobu ako vypovedať) a jednak z časového a logického sledu deja inkriminovanej udalosti. Poškodený W. Y. síce vo svojej výpovedi uviedol, že si je istý, že po jeho odchode z krčmy to bol práve obžalovaný S. B., ktorý za ním bežal a napadol ho, avšak zároveň uviedol, že útočníkovi do tváre nevidel, pretože spoza neho svietilo silné svetlo z krčmy a taktiež bol značne pod vplyvom alkoholu. Zásadný zvrat v dokazovaní tohto skutku vniesla výpoveď svedkyne W. W., ktorá v inkriminovaný večer prišla z Lúčok autom VW Golf do dolnej krčmy v Kopernici pre svojho otca R. W., ktorý tam oslavoval svoje meniny. Bolo pozde, verejné osvetlenie už nesvietilo, avšak presný čas nevedela uviesť. V krčme sa zdržala maximálne päť minút. Do auta okrem otca vzala aj O. W., nakoľko aj on bol z Lúčok. Cestou do Lúčok videla, že pri ceste (ešte v rámci obce Kopernica) je na zemi motorka a tak s autom zastavila. Vystúpila

von, kde videla, že pri okraji cesty tam leží človek, ktorého ona poznala iba z videnia, bol to W. Y.. Okrem neho tam bol ešte V. D.. Opýtala sa ich, či je všetko v poriadku a keďže W. Y. jej odpovedal, že všetko je v poriadku, tak išla naspäť do auta a odišla ďalej smerom na Lúčky. Záverom ešte uviedla, že neskôr po tejto udalosti sa jej V. D. vyhrážal ublížením na zdraví, ak na neho prezradí čokoľvek na polícii. Žiadny konflikt medzi nimi nevidela. Obdobne o tejto časti udalosti vypovedali aj svedkovia R. W. F. O. W. (hoci v tom čase boli pod vplyvom alkoholu), obidvaja potvrdili, že W. W. s autom zastavila krátko po tom, čo do auta nastúpili a pohli sa, následne na chvíľu z auta vystúpila, podišla k dvom ľuďom pred autom, niečo sa ich opýtala a následne si opäť sadla do auta a pokračovala v ceste smerom do Lúčok. Ďalej na hlavnom pojednávaní bolo vypočutých mnoho ďalších svedkov z obce Kopernica, ktorých výpovede však nepriniesli viac svetla na objasnenie inkriminovanej udalosti, nakoľko títo si buď nič nepamätali, resp. nič nevideli a ak aj udalosť poznajú, tak len z počutia od iných ľudí v dedine, pričom však neboli. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok V. D. ktorý uviedol, že v inkriminovaný večer v Kopernici v dolnej krčme bol, no poprel že by mal akýkoľvek konflikt s W. Y.. S poukazom na uvedené je potrebné zdôrazniť, že v ďalšom konaní pred súdom nebol produkovaný jediný priamy dôkaz osvedčujúci priebeh skutku tak, ako bol prokurátorom uvedený v obžalobe. V drvivej väčšine svedeckých dôkazov išlo o tzv. svedectvá z počutia (hearsay evidence), teda svedectvá kedy konkrétny svedkovia neboli osobne prítomní pri údajnom protiprávnom konaní obžalovaného, tak ako mu je kladené za vinu v obžalobe. Takéto dôkazy sú alternatívnymi dôkazmi formálnych priamych svedectiev, ale to nevyhnutne neznamená, že sú automaticky neprípustné, avšak je potrebné ich vykladať vo vzťahu k ostatným priamym dôkazom, ktoré sú v konaní zabezpečované, pretože samy o sebe nie sú spôsobilé vytvoriť ničím nenarušenú sústavu dôkazov, ktoré vyvolávajú jeden jediný možný záver o priebehu skutku.

Z prevedeného dokazovania na hlavnom pojednávaní sa preukázalo, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver o tom, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal. Zo žalovaného skutku obžalovaný nie je priamo usvedčovaný žiadnym zo svedkov, v celom konaní je absencia priamych dôkazov. Počas celého konania pred súdom nikto z vypočutých svedkov osobne nevidel, resp. neprichytil obžalovaného pri páchaní trestnej činnosti, napadnutí poškodeného. Čo sa týka nepriamych dôkazov vykonaných pred súdom, tieto nevytvorili dostatočne ucelenú reťaz o tom, aby súd z nich mohol vyvodiť bezpečný záver, že skutok spáchal obžalovaný. Ak všetky vykonané dôkazy vo svojom súhrne nevedú logicky k jedinému záveru a nevylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru, potom tieto pochybnosti sa musia pričítať v prospech obžalovaného. A preto súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k jednoznačnému záveru, že skutok spáchal obžalovaný tak, ako je to uvedené v obžalobe. Je zrejme z vykonaného dokazovania, že skutok sa stal a má znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie absenciou priamych dôkazov a neuceleným radom nepriamych dôkazov neumožnilo súdu vysloviť nepochybný a bezpečný záver, že to bol práve obžalovaný S. B., kto inkriminovaný skutok spáchal.

Vzhľadom k tomu, že po vykonaní všetkých dostupných dôkazov nastala situácia, že tieto nedávajú spoľahlivý a jednoznačný podklad pre záver, že skutok spáchal obžalovaný, preto súd vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech páchatel'a) obžalovaného S. B. musel oslobodiť spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 1 T 20/2014.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.